

สรุปผลเวทีเสวนา
โครงการเสวนาผู้นำศาสนาเพื่อส่งเสริมกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข จชต.
วันที่ ๒๗-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

ณ ห้องประชุม สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดนราธิวาส

ด้วยเวทีเสวนาผู้นำศาสนาตามโครงการเสวนาผู้นำศาสนาเพื่อส่งเสริมกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดนราธิวาส จำนวน ๑๐๐ คน ได้เสวนาถึงบทบาทของผู้นำศาสนาในการส่งเสริมกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข ผลการเสวนาได้ข้อสรุปร่วมกันดังนี้

๑. ภาพรวมของข้อคิดเห็นต่อนโยบายพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของรัฐบาล ผู้นำศาสนาทั้ง ๑๐๐ คน เห็นด้วยกับนโยบายนี้อย่างยิ่ง และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนรัฐบาลและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการเดินหน้ากระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขให้เกิดผลเป็นรูปธรรม เพราะผู้นำศาสนาเห็นว่าความขัดแย้งและความรุนแรงที่มีมาต่อเนื่องยาวนานนั้น ได้ส่งผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนเป็นอันมากในทุกๆ ด้าน

๒. เวทีเสวนาได้มีข้อคิดเห็นต่อกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขใน ๓ ประเด็นใหญ่ๆ ประกอบด้วย ๑) มีความกังวลอะไรกับกระบวนการพูดคุย ๒) มีความคาดหวังอะไรจากกระบวนการพูดคุย ๓) เราจะช่วยกันอย่างไรให้กระบวนการพูดคุยบรรลุผล เดินหน้าต่อไปได้ ข้อสรุปมีดังนี้

๒.๑ มีความกังวลอะไรกับกระบวนการพูดคุย เวทีเสวนาให้ความเห็นว่า

- ๑) กังวลเรื่องความไม่จริงใจของทั้ง ๒ ฝ่าย ทำให้กระบวนการพูดคุย ล้มเหลวและสะดุดลง
- ๒) กังวลว่ากระบวนการพูดคุยไม่ต่อเนื่อง หรือ ล้มลงกลางคัน
- ๓) กังวลว่ากระบวนการพูดคุย ขาดความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะความร่วมมือจากผู้นำศาสนา เพราะเวทีการพูดคุยมีเฉพาะฝ่ายรัฐกับผู้เห็นต่างเท่านั้น
- ๔) กังวลถึงความแตกแยกระหว่างพี่น้องมุสลิมกับพี่น้องศาสนิกอื่น ด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม จนทำให้เกิดเงื่อนไข กระบวนการพูดคุยไม่ กืบหน้า
- ๕) กังวลถึงหลักประกันความปลอดภัยในเวทีพูดคุย และรู้สึกไม่มั่นใจในอำนาจรัฐในด้านความเป็นธรรม

/๖) กังวล.....

๖) กังวลถึงการมีผลประโยชน์แอบแฝงเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น

- ผลประโยชน์ทางด้านการเมือง ทำให้กระบวนการพูดคุยไม่คืบหน้า
- ๗) กังวลว่าทั้ง ๒ ฝ่าย ที่พูดคุยตั้งเงื่อนไขการพูดคุยกันมากจนเกินไป จนทำให้การพูดคุยไม่คืบหน้า
 - ๘) กังวลว่าทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่รักษาสัจจะตามข้อตกลงการพูดคุย ทำให้การพูดคุยล้มเหลว
 - ๙) กังวลว่าประเทศผู้เป็นกลางที่ใกล้เคียงทั้ง ๒ ฝ่าย จะไม่เป็นกลางอย่างแท้จริง

๒.๒ มีความคาดหวังอะไรจากกระบวนการพูดคุย

- ๑) เมื่อกระบวนการพูดคุยสำเร็จ ควรให้ประชาชนดูแลพื้นที่กันเอง
- ๒) สังคมเกิดความปรองดอง ความรุนแรงไม่เกิดขึ้นเลยในพื้นที่
- ๓) รัฐและผู้เห็นต่างจะไม่สร้างเงื่อนไขความรุนแรงขึ้นอีกในทุกๆ กรณี (สันติสุขถาวร)
- ๔) เกิดการพัฒนาพื้นที่ ที่ตรงกับความต้องการของประชาชน
- ๕) อยากให้กระบวนการพูดคุยประสบผลสำเร็จ เกิดสันติสุขในพื้นที่
- ๖) รัฐกับผู้เห็นต่าง รวมถึงรัฐกับประชาชน ประชาชนกับประชาชน ลดอคติต่อกัน เกิดความปรองดอง สมานฉันท์
- ๗) มีการฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับผู้เห็นต่างและรัฐกับประชาชน รวมถึง ประชาชนกับประชาชน
- ๘) ความยุติธรรมในเรื่องต่างๆ ได้รับการเอาใจใส่มากขึ้นหลังความขัดแย้งยุติลง ทั้งนี้เพื่อลดเงื่อนไขความขัดแย้งรอบใหม่ที่เกิดจากความไม่เป็นธรรม
- ๙) ผู้นำศาสนาได้รับการดูแลจากรัฐมากขึ้น และไม่ถูกมองอย่างมีอคติเหมือนเช่นที่ผ่านมา
- ๑๐) คาดหวังว่าทั้ง ๒ ฝ่าย นึกถึงความสงบสุขของประเทศชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นประเด็นหลักในหัวข้อการพูดคุย
- ๑๑) คาดหวังว่า จะมีพื้นที่ปลอดภัยให้ผู้เห็นต่างได้พูดคุย และหาข้อตกลงในกระบวนการพูดคุยให้บรรลุผล

๒.๓ เราจะช่วยกันอย่างไรให้กระบวนการพูดคุยบรรลุผลเดินทางต่อไปได้

- ๑) ควรแต่งตั้งตัวแทนผู้นำศาสนา เข้าร่วมในกระบวนการพูดคุยในทุก
ขั้นตอน
- ๒) ช่วยกันขอคุดาและขอพรให้กระบวนการพูดคุยบรรลุผล
ปราศจากอุปสรรค
- ๓) ควรมีการรายงานผลความคืบหน้าของกระบวนการพูดคุยให้ผู้นำ
ศาสนาทราบทุกระยะ เพื่อเป็นข้อมูลในการสนับสนุนกระบวนการ
พูดคุยและรายงานต่อประชาชน
- ๔) ควรมีการเปิดเผยข้อขัดแย้ง หรือข้อต่อรองของแต่ละฝ่ายให้
ประชาชนทราบว่า แต่ละฝ่ายขัดแย้งกันในเรื่องอะไรในเนื้อหาการ
พูดคุย และใครเป็นฝ่ายที่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการพูดคุย
- ๕) ควรส่งเสริมให้ทุกฝ่ายปฏิบัติตนภายใต้กฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน
เพื่อลดเงื่อนไขข้อขัดแย้งต่างๆ ที่นำไปสู่ความรุนแรงอย่างไม่จบสิ้น
- ๖) ต้องช่วยกันประชาสัมพันธ์เนื้อหากระบวนการพูดคุยที่ถูกต้องให้
ประชาชนได้รับทราบ และร่วมกันสร้างสังคมปรองดอง สมานฉันท์
ร่วมกัน
